

Arrest

nr. 147 884 van 16 juni 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
                      2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 20 maart 2015 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 februari 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 april 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. BAERT loco advocaat S. MICHOLT en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van (H.K.M.A.-W.) (verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, een soenniet van Arabische origine te zijn en afkomstig te zijn uit Basra, Zuid-Irak. U verhuisde in 1991 naar Bagdad, Centraal-Irak, waar u bleef tot 2003. U studeerde er aan de faculteit voor fijne kunsten en huwde er met uw echtgenote (F.Y.E.) (CG 13/16022B, OV X). In 2003 keerde u terug naar Basra.

U bent violist en zou over de hele wereld beroemdheid genieten onder uw artiestennaam Hazim Faris. U treedt op tijdens verschillende festivals en evenementen wereldwijd. U had een contract bij de platenfirma EMI die uw cd '1001 violin nights' uitbracht. Daarnaast was u de eigenaar van een muziekwinkel die werd uitgebaat door uw zakenpartner (A.A.). Op 24 juli 2013 zou u hebben deelgenomen aan een betoging in Basra. Met deze volksbetoging werden er betere diensten,

elektriciteit en water geëist. In deze betoging zou u zijn herkend en zou u eruit zijn gepikt door onbekenden. Ze zouden u hard hebben geslagen waardoor u bewusteloos viel. U zou naar het ziekenhuis zijn gebracht en zou er gebleven zijn tot 26 juli. Toen u uit het ziekenhuis ontslagen werd, zou u hebben vernomen dat er diezelfde dag nogmaals een betoging werd georganiseerd, maar nu met als eis de aftreding van Maliki en de val van de regering. Snelle interventietroepen zouden de betogers opnieuw hebben aangevallen. De onbekenden die u op 24 juli 2013 hard zouden hebben aangepakt, zouden u opnieuw hebben gezien. Uw vrienden zouden u geholpen hebben om weg te komen en u zou meteen een taxi hebben genomen naar het huis van uw tante. U zou uw echtgenote onderweg hebben opgebeld en haar hebben gevraagd alle belangrijke documenten te verzamelen en samen met uw twee zonen naar uw tante te gaan. Op 29 juli zou uw buurvrouw u hebben opgebeld en u hebben verteld dat de politie jullie huis was binnengevallen. Enkele dagen later zou (A.A.) u hebben opgebeld en hebben gezegd dat troepen de winkel waren binnengevallen op zoek naar u. Er zou eveneens zijn gezegd dat er een arrestatiebevel tegen u werd uitgevaardigd.

Op 7 augustus 2013 verliet u Irak via de luchthaven in Basra. U zou daarbij gebruik hebben gemaakt van vervalste reispassen waarop wel uw foto stond, maar niet uw echte naam. U zou naar Dubai zijn gereisd en van daaruit met uw echte reispaspoorten en een visum voor Frankrijk naar Frankrijk zijn gevlogen waar u op 8 augustus 2013 bent aangekomen. U nam deel aan een festival waarop u was uitgenodigd en trok op 2 september 2013 verder naar België. Op 3 september 2013 vroeg u asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: vier verklaringen van getuigen met betrekking tot uw problemen, het nationaliteitsbewijs van u en uw echtgenote, de identiteitskaart van u, uw echtgenote en twee kinderen, uw rijbewijs, een lidkaart van de artiestenbond, uw universitair diploma en een puntenlijst, uw huwelijksakte, een huurcontract van uw winkel, een medisch rapport van het ziekenhuis, een kopie van een arrestatiebevel, een kopie van een brief aan de procureur van het openbaar ministerie, foto's van uw vernietigde winkel, twee artikels betreffende de betogingen en verschillende documenten betreffende uw beroep (interviews, cd's, internetartikels, magazines, etc.).

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor systematische en persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat. Dit om onderstaande redenen.

Allereerst dient te worden opgemerkt dat er grote twijfels kunnen worden geuit bij uw bewering tot juni 2013 in Irak, Basra, te hebben gewoond. Zo kan er op tal van mediakanalen met betrekking tot uw persoon informatie worden teruggevonden (zie informatie, administratief dossier CGVS) waaruit blijkt dat u zich reeds geruime tijd in de Verenigde Arabische Emiraten zou hebben gevestigd. Zo is er onder andere een persartikel, waarin staat: 'Today, the UAE based musician (...) Faris has been in the UAE for 10 years' en uzelf die zou hebben gezegd: 'When I lived in Iraq, I had many stories in my mind. Now I visit twice a year, and it's like updating those stories' (The National, volume 5 Issue 98, dd. 23/07/2012). Een artikel over invloedrijke artiesten in het Midden-Oosten in de huffingtonpost stelt: 'Though based in the United Arab Emirates in recent years, the Iraqi musician continues to produce lyrics and music for famous Iraqi singers'. Een artikel op de website paisesarabes.com stelt het volgende: 'Nació en Basora, Iraq, y reside desde hace varios años en Dubai' (dd.21/07/2013). Ook op de voorstelling van uw cd '1001 violin nights' wordt steeds het volgende vermeld: 'A long way from his native homeland, Hazim has composed many pieces and presented them in an album entitled '1001 violin nights'. Op de facebookpagina 'Fans of Hazim' staat het volgende neergeschreven: ' This is a page of fans of musician from Iraq Hazim Faris, who resides now in Arab Emirates.' U verklaart in een reportage op alkompis.be dat u in 2001 hebt beslist om Irak te verlaten. In een artikel op hattpost.com staat dat u op een festival in Frankrijk de Verenigde Arabische Emiraten vertegenwoordigde.

Gezien de veelheid en verscheidenheid van deze artikels kan met recht en rede ernstig worden getwijfeld aan uw bewering tot augustus 2013 in Irak te hebben gewoond en moet eerder worden aangenomen dat u zich inmiddels in de VAE heeft gevestigd van waaruit u uw muzikale loopbaan de voorbije jaren verder kon uitbouwen. U weerlegt deze artikels en doet ze af als roddels te maken met uw bekendheid - 'iedereen schrijft wat hij wilt' - en het feit dat de hoofdzetel van uw platenfirma in Dubai is gelokaliseerd (CGVS, pg. 7,8). Merkwaardig is dan echter het feit dat u en uw echtgenote flagrant uiteenlopende verklaringen aflegden over de duur van uw 'zakenreizen' in Dubai. In eerste instantie stelt uw echtgenote dat u steeds bij hen in Basra woonde en dat u slechts op korte werkreizen naar de VAE ging (CGVS echtgenote, pg.3). Geconfronteerd met de persartikels besluit zij echter haar verklaringen aan te passen en stelt ze dat u dikwijls gedurende langere periodes in de VAE verbleef (CGVS echtgenote, pg.4). Zij stelt dat u soms een maand of twee maanden in de VAE verbleef en dan terugkeerde naar Irak waar u soms een maand of minder dan een maand verbleef, afhankelijk van uw

mogelijkheden (CGVS echtgenote, pg.4). Wanneer u echter werd gevraagd of u soms langere tijd in de VAE verbleef, stelt u dat u nooit langere tijd naar daar moest gaan en dat u er maximaal een week verbleef (CGVS, pg.7). U geconfronteerd met wat uw echtgenote zei, stelt u dat uw echtgenote zich vergist moet hebben (CGVS, pg.8). Het is echter frappant dat uw echtgenote zich hierin zou vergissen, temeer daar zij besloot om haar initiële verklaringen aan te passen. Deze tegenstellingen in jullie verklaringen doet nog meer vermoeden dat u niet tot augustus 2013 in Irak gevestigd was en gedurende lange periodes in de VAE kon wonen en werken.

Daarenboven is er nog de kwestie van uw paspoorten. U zou met een vervalste reispas vanuit Basra naar Dubai zijn gevlogen en vanuit Dubai jullie originele reispassen met visum hebben gebruikt om naar Frankrijk te vliegen (CGVS, pg.3). U kunt hier echter geen enkel begin van bewijs van voorleggen daar u uw valse paspoorten zou hebben weggegooid in Dubai (CGVS, pg.4) en uw originele reispassen gestolen zouden zijn in Brussel-Zuid, samen met 500 euro, op het moment dat u in België aankwam (CGVS, pg.4). U, nochtans een ervaren reiziger - die op regelmatige basis van Irak naar Dubai vloog en vice versa - met een geldig visum, liet echter na om hiervan melding te doen bij de politie en deed dit pas nadat u hierom werd gevraagd tijdens het gehoor. U kunt met andere woorden geen enkel begin van bewijs voorleggen die uw reisroute, de door u gebruikte documenten, evenals uw recente verblijfplaats(en) kunnen ondersteunen. Het CGVS kan zich dan ook niet van het vermoeden ontdoen dat u om één of andere redenen jullie paspoorten niet wenst voor te leggen.

Bovendien, gegeven de vaststelling dat u zowel in Irak als in VAE een bekend musicus bent, is het wel heel merkwaardig dat u - zelfs aangenomen dat u in het bezit was van een vals reisdocument - niet zou zijn herkend op de luchthaven of bij de diverse controles, en dit zowel bij vertrek in Irak als bij aankomst in Dubai, maar u integendeel zou hebben bediend van aan valse identiteit. Dit alles kan moeilijk worden geloofd. Dat u het risico nam om vanuit uw eigen thuisstad Basra een vlucht te nemen naar Dubai, in de wetenschap dat er een arrestatiebevel tegen u werd uitgevaardigd, kan evenmin worden gevolgd (CGVS, pg.9). Alhoewel u stelt dat u reispassen had met andere namen erop vermeld, bleek dat u wel uw eigen foto heeft gebruikt (CGVS, pg.3). Aangezien u stelde dat u goed bekend was in Basra én bleek dat u tussen een menigte van mensen reeds herkend werd in de betogingen (CGVS, pg. 9) is het dan ook opmerkelijk dat u besloot om vanuit Basra te vertrekken, uitgerekend met valse documenten.

Vervolgens kan er, zelfs los van de vaststelling dat het weinig geloofwaardig is dat u op vaste basis nog in Basra - de plaats waar de problemen zich zouden hebben voorgedaan - woonachtig was, weinig geloof worden gehecht aan uw bewering te worden gezocht door de Iraakse autoriteiten. Zo dient uw profiel als 'tegenstander van het regime' wel degelijk in vraag te worden gesteld. U zou vóór de betoging nooit eerder problemen hebben gekend met de Iraakse autoriteiten (CGVS, pg. 8). Bovendien blijkt dat u zich niet meteen publiekelijk profileerde als zijnde een tegenstander van het regime daar u op 20 juli 2013, zes dagen voor uw beweerde deelname aan de betoging, nog in Spanje optrad in aanwezigheid van de Iraakse ambassadeur. U verschijnt er op talloze gemoedelijke foto's in gezelschap van de ambassadeur en uw zoon zou die dag eveneens het Iraakse volkslied hebben gezongen voor de ambassadeur (zie administratief dossier CGVS). Het is dan ook weinig plausibel dat u besloot om op 24 juli, luttele dagen later, deel te nemen aan een betoging om de wantoestanden in Irak aan te klagen en - nadat u hier reeds herkend zou zijn - op 26 juli ook nog eens besloot deel te nemen aan een volgende betoging die als eis de val van het regime had (CGVS, pg.9).

Alsook doet het feit dat u na uw aankomst in Europa op 8 augustus 2013 (CGVS, pg.3) besloot eerst nog op een festival te spelen in Frankrijk (CGVS, pg.3), om pas op 3 september asiel aan te vragen in België, verder de ernst van uw vrees teniet. Van een asielzoeker kan immers worden verwacht dat hij/zij meteen zijn/haar vrees bekend zou maken die hem/haar noopte het thuisland te verlaten. U had u evenzeer onmiddellijk vluchteling kunnen verklaren in Frankrijk, waar u aanwezig was voor het muziekgebeuren. Toch wachtte u nog een maand, reisde naar een naburig land en diende dan pas een asielaanvraag in. Dit is niet ernstig te noemen.

Bijgevolg, het CGVS betwist geenszins uw Iraakse nationaliteit en initiële herkomst uit Basra, maar uit wat voorafgaat kan gezien het niet-aannemelijke karakter van uw (recent) verblijf in Irak én de ongeloofwaardigheid van de feiten die er zich zouden hebben afgespeeld, niet worden besloten dat u uw land hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 1, par. A, lid 2, van de Conventie van Genève van 29 juli 1951. Zoals boven vastgesteld kan er immers onvoldoende geloof worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw recent verblijf in Irak, Basra, en is het overduidelijk dat u bewust geen klare wijn wenst te schenken aangaande uw mogelijke verblijfsalternatieven buiten Irak, bijvoorbeeld in de VAE (zie supra).

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Het nationaliteitsbewijs van u en uw echtgenote, de identiteitskaart van u, uw echtgenote en twee kinderen, uw rijbewijs, een lidkaart van de artiestenbond, uw universitair diploma en een puntenlijst, uw huwelijksakte, een huurcontract van uw winkel en verschillende documenten betreffende uw beroep (interviews, cd's, internetartikels, magazines, etc.) bevestigen uw identiteit, nationaliteit en

muziekcarrière. Wat het arrestatiebevel en de brief aan de procureur betreft dient te worden opgemerkt dat dit telkenmale kopieën zijn, waarvan de authenticiteit en de herkomst niet kunnen worden nagegaan waardoor zij geen enkele bewijswaarde hebben. De foto's van uw winkel, tonen niet aan dat deze uw winkel zou zijn noch in welke omstandigheden de vernielingen, die hierop te zien zijn, zouden zijn aangebracht. De twee artikels betreffende de betogingen bevestigen het plaatsvinden van deze betogingen maar geven geen enkele indicatie van uw deelname hieraan of problemen als gevolg hiervan. De vier verklaringen van getuigen betreffende uw problemen werden op uw vraag opgemaakt. Hieraan kan opnieuw geen objectieve bewijswaarde worden toegekend. Wat het medisch rapport van het ziekenhuis betreft dient te worden opgemerkt, evenzeer als voor de andere neergelegde stukken, dat uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Iraakse documenten op gemakkelijke wijze kunnen worden verkregen via corruptie.

Tot slot, naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus Algemene veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 25 januari 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal- Irak. De militaire successen die de organisatie boekte, herschiepen de Centraal-Iraakse provincies Nineveh, Salah- al Din, Diyala en Anbar tot oorlogsgebied, waarbij militanten van IS/ISIL/ISIS, strijders van stammenmilities, militairen van het Iraakse leger, peshmerga's en leden van sjiiitische milities elkaar bekampen om de controle van het grondgebied. Ook in het westen van de provincie Kirkuk en in het noorden van de provincie Babil speelt zich een gelijkaardige strijd af. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat de overwegend sjiiitische Zuid-Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi-Qar, Missan en al-Muthanna gespaard bleven van directe confrontaties tussen het Iraakse leger en IS/ISIL/ISIS. Het geweld in deze regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarische gemotiveerde wraakacties gericht waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheids personeel gevisieerd worden.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw initiële herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Basra te worden beoordeeld. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS/ISIL/ISIS haar terreurcampagne tegen sjiiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS/ISIL/ISIS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger bleven uit. Wel deden zich enkele kleinschalige aanslagen voor in de stad Basra, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Kerbala een beperkt aantal aanslagen op sjiiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in Kerbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Kerbala zijn uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS/ISIL/ISIS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige, terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriyah (Thi-Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, Najaf, Arbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord- of Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van (E.F.Y.) (verzoekster) als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, een soennitische van Arabische origine te zijn en afkomstig te zijn uit Basra, in Zuid-Irak. Omwille van de problemen van uw echtgenoot - hij zou als bekend muzikant hebben deelgenomen aan anti-regeringsbetogingen en zou daarom door de Iraakse autoriteiten zijn gevisieerd - zou u samen met hem en met jullie twee kinderen op 7 augustus 2013 Irak hebben verlaten via de luchthaven in Basra. U zou daarbij gebruik hebben gemaakt van valse reispassen waarop wel uw foto stond, maar niet uw echte naam. Jullie zouden naar Dubai zijn gereisd en van daaruit met jullie echte paspoorten en een visum voor Frankrijk naar Frankrijk zijn gevlogen, waar u op 8 augustus 2013 bent aangekomen. Uw echtgenoot zou hebben deelgenomen aan een muziektournee in Frankrijk en op 2 september 2013 gingen jullie verder naar België. Op 3 september 2013 vroeg u asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van uw asielrelaas legt u dezelfde documenten neer als uw echtgenoot.

B. Motivering

U baseert uw asielrelaas integraal op de vluchtredenen die werden uiteengezet door uw echtgenoot. Aangezien ten aanzien van hem een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus werd genomen, kan evenmin in uw hoofde gewag worden gemaakt van een gegronde en persoonsgerichte vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. U kan de beslissing van uw man hieronder nalezen:

“Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor systematische en persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat. Dit om onderstaande redenen.

Allereerst dient te worden opgemerkt dat er grote twijfels kunnen worden geuit bij uw bewering tot juni 2013 in Irak, Basra, te hebben gewoond. Zo kan er op tal van mediakanalen met betrekking tot uw persoon informatie worden teruggevonden (zie informatie, administratief dossier CGVS) waaruit blijkt dat u zich reeds geruime tijd in de Verenigde Arabische Emiraten zou hebben gevestigd. Zo is er onder andere een persartikel, waarin staat: ‘Today, the UAE based musician (...) Faris has been in the UAE for 10 years’ en uzelf die zou hebben gezegd: ‘When I lived in Iraq, I had many stories in my mind. Now I visit twice a year, and it’s like updating those stories’ (The National, volume 5 Issue 98, dd. 23/07/2012). Een artikel over invloedrijke artiesten in het Midden-Oosten in de huffingtonpost stelt: ‘Though based in the United Arab Emirates in recent years, the Iraqi musician continues to produce lyrics and music for famous Iraqi singers’. Een artikel op de website paisesarabes.com stelt het

volgende: ' Nació en Basora, Iraq, y reside desde hace varios años en Dubai' (dd.21/07/2013). Ook op de voorstelling van uw cd '1001 violin nights' wordt steeds het volgende vermeld: 'A long way from his native homeland, Hazim has composed many pieces and presented them in an album entitled '1001 violin nights'. Op de facebookpagina 'Fans of Hazim' staat het volgende neergeschreven: ' This is a page of fans of musician from Iraq Hazim Faris, who resides now in Arab Emirates.' U verklaart in een reportage op alkompis.be dat u in 2001 hebt beslist om Irak te verlaten. In een artikel op hattpost.com staat dat u op een festival in Frankrijk de Verenigde Arabische Emiraten vertegenwoordigde.

Gezien de veelheid en verscheidenheid van deze artikels kan met recht en rede ernstig worden getwijfeld aan uw bewering tot augustus 2013 in Irak te hebben gewoond en moet eerder worden aangenomen dat u zich inmiddels in de VAE heeft gevestigd van waaruit u uw muzikale loopbaan de voorbije jaren verder kon uitbouwen. U weerlegt deze artikels en doet ze af als roddels te maken met uw bekendheid - 'iedereen schrijft wat hij wilt' - en het feit dat de hoofdzetel van uw platenfirma in Dubai is gelokaliseerd (CGVS, pg. 7,8). Merkwaardig is dan echter het feit dat u en uw echtgenote flagrant uiteenlopende verklaringen aflegden over de duur van uw 'zakenreizen' in Dubai. In eerste instantie stelt uw echtgenote dat u steeds bij hen in Basra woonde en dat u slechts op korte werkreizen naar de VAE ging (CGVS echtgenote, pg.3). Geconfronteerd met de persartikels besluit zij echter haar verklaringen aan te passen en stelt ze dat u dikwijls gedurende langere periodes in de VAE verbleef (CGVS echtgenote, pg.4). Zij stelt dat u soms een maand of twee maanden in de VAE verbleef en dan terugkeerde naar Irak waar u soms een maand of minder dan een maand verbleef, afhankelijk van uw mogelijkheden (CGVS echtgenote, pg.4). Wanneer u echter werd gevraagd of u soms langere tijd in de VAE verbleef, stelt u dat u nooit langere tijd naar daar moest gaan en dat u er maximaal een week verbleef (CGVS, pg.7). U geconfronteerd met wat uw echtgenote zei, stelt u dat uw echtgenote zich vergist moet hebben (CGVS, pg.8). Het is echter frappant dat uw echtgenote zich hierin zou vergissen, temeer daar zij besloot om haar initiële verklaringen aan te passen. Deze tegenstellingen in jullie verklaringen doet nog meer vermoeden dat u niet tot augustus 2013 in Irak gevestigd was en gedurende lange periodes in de VAE kon wonen en werken.

Daarenboven is er nog de kwestie van uw paspoorten. U zou met een vervalste reispas vanuit Basra naar Dubai zijn gevlogen en vanuit Dubai jullie originele reispassen met visum hebben gebruikt om naar Frankrijk te vliegen (CGVS, pg.3). U kunt hier echter geen enkel begin van bewijs van voorleggen daar u uw valse paspoorten zou hebben weggegooid in Dubai (CGVS, pg.4) en uw originele reispassen gestolen zouden zijn in Brussel-Zuid, samen met 500 euro, op het moment dat u in België aankwam (CGVS, pg.4). U, nochtans een ervaren reiziger - die op regelmatige basis van Irak naar Dubai vloog en vice versa - met een geldig visum, liet echter na om hiervan melding te doen bij de politie en deed dit pas nadat u hierom werd gevraagd tijdens het gehoor. U kunt met andere woorden geen enkel begin van bewijs voorleggen die uw reisroute, de door u gebruikte documenten, evenals uw recente verblijfplaats(en) kunnen ondersteunen. Het CGVS kan zich dan ook niet van het vermoeden ontdoen dat u om één of andere redenen jullie paspoorten niet wenst voor te leggen.

Bovendien, gegeven de vaststelling dat u zowel in Irak als in VAE een bekend musicus bent, is het wel heel merkwaardig dat u - zelfs aangenomen dat u in het bezit was van een vals reisdocument - niet zou zijn herkend op de luchthaven of bij de diverse controles, en dit zowel bij vertrek in Irak als bij aankomst in Dubai, maar u integendeel zou hebben bediend van aan valse identiteit. Dit alles kan moeilijk worden geloofd. Dat u het risico nam om vanuit uw eigen thuisstad Basra een vlucht te nemen naar Dubai, in de wetenschap dat er een arrestatiebevel tegen u werd uitgevaardigd, kan evenmin worden gevolgd (CGVS, pg.9). Alhoewel u stelt dat u reispassen had met andere namen erop vermeld, bleek dat u wel uw eigen foto heeft gebruikt (CGVS, pg.3). Aangezien u stelde dat u goed bekend was in Basra én bleek dat u tussen een menigte van mensen reeds herkend werd in de betogingen (CGVS, pg. 9) is het dan ook opmerkelijk dat u besloot om vanuit Basra te vertrekken, uitgerekend met valse documenten.

Vervolgens kan er, zelfs los van de vaststelling dat het weinig geloofwaardig is dat u op vaste basis nog in Basra - de plaats waar de problemen zich zouden hebben voorgedaan - woonachtig was, weinig geloof worden gehecht aan uw bewering te worden gezocht door de Iraakse autoriteiten. Zo dient uw profiel als 'tegenstander van het regime' wel degelijk in vraag te worden gesteld. U zou vóór de betoging nooit eerder problemen hebben gekend met de Iraakse autoriteiten (CGVS, pg. 8). Bovendien blijkt dat u zich niet meteen publiekelijk profileerde als zijnde een tegenstander van het regime daar u op 20 juli 2013, zes dagen voor uw beweerde deelname aan de betoging, nog in Spanje optrad in aanwezigheid van de Iraakse ambassadeur. U verschijnt er op talloze gemoedelijke foto's in gezelschap van de ambassadeur en uw zoon zou die dag eveneens het Iraakse volkslied hebben gezongen voor de ambassadeur (zie administratief dossier CGVS). Het is dan ook weinig plausibel dat u besloot om op 24 juli, luttele dagen later, deel te nemen aan een betoging om de wantoestanden in Irak aan te klagen en - nadat u hier reeds herkend zou zijn - op 26 juli ook nog eens besloot deel te nemen aan een volgende betoging die als eis de val van het regime had (CGVS, pg.9).

Alsook doet het feit dat u na uw aankomst in Europa op 8 augustus 2013 (CGVS, pg.3) besloot eerst nog op een festival te spelen in Frankrijk (CGVS, pg.3), om pas op 3 september asiel aan te vragen in België, verder de ernst van uw vrees teniet. Van een asielzoeker kan immers worden verwacht dat hij/zij meteen zijn/haar vrees bekend zou maken die hem/haar noopte het thuisland te verlaten. U had u evenzeer onmiddellijk vluchteling kunnen verklaren in Frankrijk, waar u aanwezig was voor het muziekgebeuren. Toch wachtte u nog een maand, reisde naar een naburig land en diende dan pas een asielaanvraag in. Dit is niet ernstig te noemen.

Bijgevolg, het CGVS betwist geenszins uw Iraakse nationaliteit en initiële herkomst uit Basra, maar uit wat voorafgaat kan gezien het niet-aannemelijke karakter van uw (recent) verblijf in Irak én de ongeloofwaardigheid van de feiten die er zich zouden hebben afgespeeld, niet worden besloten dat u uw land hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 1, par. A, lid 2, van de Conventie van Genève van 29 juli 1951. Zoals boven vastgesteld kan er immers onvoldoende geloof worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw recent verblijf in Irak, Basra, en is het overduidelijk dat u bewust geen klare wijn wenst te schenken aangaande uw mogelijke verblijfsalternatieven buiten Irak, bijvoorbeeld in de VAE (zie supra).

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Het nationaliteitsbewijs van u en uw echtgenote, de identiteitskaart van u, uw echtgenote en twee kinderen, uw rijbewijs, een lidkaart van de artiestenbond, uw universitair diploma en een puntenlijst, uw huwelijksakte, een huurcontract van uw winkel en verschillende documenten betreffende uw beroep (interviews, cd's, internetartikels, magazines, etc.) bevestigen uw identiteit, nationaliteit en muziekcarrière. Wat het arrestatiebevel en de brief aan de procureur betreft dient te worden opgemerkt dat dit telkenmale kopieën zijn, waarvan de authenticiteit en de herkomst niet kunnen worden nagegaan waardoor zij geen enkele bewijswaarde hebben. De foto's van uw winkel, tonen niet aan dat deze uw winkel zou zijn noch in welke omstandigheden de vernielingen, die hierop te zien zijn, zouden zijn aangebracht. De twee artikels betreffende de betogingen bevestigen het plaatsvinden van deze betogingen maar geven geen enkele indicatie van uw deelname hieraan of problemen als gevolg hiervan. De vier verklaringen van getuigen betreffende uw problemen werden op uw vraag opgemaakt. Hieraan kan opnieuw geen objectieve bewijswaarde worden toegekend. Wat het medisch rapport van het ziekenhuis betreft dient te worden opgemerkt, evenzeer als voor de andere neergelegde stukken, dat uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Iraakse documenten op gemakkelijke wijze kunnen worden verkregen via corruptie. "

Tot slot, naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus Algemene veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 25 januari 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal- Irak. De militaire successen die de organisatie boekte, herschiepen de Centraal-Iraakse provincies Nineveh, Salah- al Din, Diyala en Anbar tot oorlogsgebied, waarbij militanten van IS/ISIL/ISIS, strijders van stammenmilities, militairen van het Iraakse leger, peshmerga's en leden van sjiitische milities elkaar bekampen om de controle van het grondgebied. Ook in het westen van de provincie Kirkuk en in het noorden van de provincie Babil speelt zich een gelijkaardige strijd af. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat de overwegend sjiitische Zuid-Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi-Qar, Missan en al-Muthanna gespaard bleven van directe confrontaties tussen het Iraakse leger en IS/ISIL/ISIS. Het geweld in deze regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarische gemotiveerde wraakacties gericht waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidspersoneel geviseerd worden. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen

met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Basra te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS/ISIL/ISIS haar terreurcampagne tegen sjiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS/ISIL/ISIS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger bleven uit. Wel deden zich enkele kleinschalige aanslagen voor in de stad Basra, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Kerbala een beperkt aantal aanslagen op sjiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in Kerbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Kerbala zijn uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS/ISIL/ISIS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige, terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriyah (Thi-Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, Najaf, Arbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord- of Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekende partijen voeren in een eerste middel de schending aan van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag van Genève van 1951 en de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*”.

Zij citeren artikel 1 van het Verdrag van Genève en passen de elementen uit de hierin opgenomen vluchtelingendefinitie toe op hun situatie. Verzoekende partijen stellen weldegelijk een gegronde vrees voor vervolging te koesteren en betogen dat verweerder uitgaat van verkeerde veronderstellingen.

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen en benadrukt dat hij tot augustus 2013 in Irak heeft verbleven. De woonplaats van verzoekende partijen was in Irak en niet in de Verenigde Arabische Emiraten. Verzoeker ging wel soms een maand op zakenreis doch dit was nooit in één land en hij keerde steeds terug naar huis. Zo reisde hij bijvoorbeeld naar Turkije, Egypte en de Verenigde Arabische Emiraten in

één keer. Dat verzoekster omtrent de reizen van verzoeker geen gedetailleerde verklaringen kon afleggen is niet onlogisch. Zij wist niet waar verzoeker naartoe ging tijdens één reis. Meestal verbleef verzoeker één week in de Verenigde Arabische Emiraten. Heel soms kon dit twee weken of tien dagen zijn. Verzoeker had daarbij steeds een visum voor maximaal één maand. Verzoeker bleef slechts twee keren langer weg, met name een keer in 2011 in Caïro en een keer in 2010 in Turkije.

Waar verweerder verwijst naar verschillende artikelen die over verzoeker zijn verschenen, gaat verweerder eraan voorbij dat het mediakanalen en persbronnen betreft waarvan de authenticiteit niet te achterhalen is. Verzoekende partijen citeren in deze een passage uit het gehoorverslag van verzoeker.

Verzoekende partijen blijven bij hun verklaringen over hun paspoorten. Zij zien trouwens niet in waarom zij alles moeten verbergen. Het zou makkelijker zijn om deze wel voor te leggen en hiermee aan te tonen dat zij de waarheid spreken. De paspoorten werden gestolen in het centrum van Brussel. Deze paspoorten en het geld zaten in een soort schoudertas. De andere documenten zaten gelukkig in hun valies. Verzoekende partijen deden hiervan geen aangifte omdat zij op dat ogenblik nog geen asiel hadden aangevraagd en illegaal in het land waren. Zij wilden niet naar de politie gaan alvorens zij asiel hadden aangevraagd. Verder maakten zij bij de DVZ melding van het feit dat hun paspoort gestolen was en gingen zij ervan uit dat dit zou volstaan. Zij gingen ervan uit dat de DVZ een ministerie is en aldus boven de politie staat. Pas na consultatie met hun advocaat begrepen zij het belang van een aangifte van diefstal bij de politie en deden zij dergelijke aangifte.

Verzoekende partijen verklaren hun uitreis met valse documenten uit Basra doordat de veiligheidsagenten bij de controle van de Douane in Basra allemaal mannen met baarden zijn. Dit wil zeggen dat het gaat om diepgelovige moslims die niet naar muziek luisteren aangezien hen dit wordt verboden door hun religie.

Verzoeker was tegenstander van Maliki en diens partij. Dit blijkt ook uit zijn muziek. Dat zijn zoon het volkslied zong in het gezelschap van de ambassadeur, doet hieraan geen afbreuk. Dit lied wordt gezongen voor het Iraakse volk en niet voor de autoriteiten. Dat verzoeker op de foto staat met de ambassadeur is evenmin voldoende om ervan uit te gaan dat hij zich niet publiek zou manifesteren als tegenstander van het regime. De ambassadeur is een christen uit het Noorden van Irak en werd niet op vraag van verzoeker uitgenodigd.

Verzoekende partijen vroegen geen asiel aan in Frankrijk omdat zij dit land slechts als tijdelijke oplossing zagen. Verzoeker kon, gelet op zijn muziekcarrière, tijdelijk veilig in Frankrijk blijven. Daarnaast moest hij echter de veiligheid van zijn familie waarborgen en dat was in Frankrijk niet mogelijk. Daarom beslisten zij door te reizen naar België en er bescherming te vragen.

Verzoekende partijen benadrukken verder dat verweerder verzoekers profiel als bekende Iraakse muzikant niet betwist. Zij betogen dat musici in Irak een risicoprofiel bezitten en citeren in deze uit algemene informatie.

Verzoekende partijen stellen dat verzoeker werd aanzien als tegenstander van het regime en daarom werd geïsoleerd door de Iraakse autoriteiten. Eveneens is hij een bekend muzikant in Irak en maakt dit een risicoprofiel uit. De bescherming van de autoriteiten kunnen verzoekende partijen niet inroepen omdat zij door deze autoriteiten worden geïsoleerd en deze autoriteiten bovendien niet in staat zijn om zichzelf te beschermen.

2.1.2. Verzoekende partijen voeren in een tweede middel de schending aan van artikel 48/4 a en/of b van de vreemdelingenwet, van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 en van de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”*.

Zij verwijzen in deze andermaal naar het profiel van verzoeker, een muzikant uit Irak die over de hele wereld beroemdheid geniet, en naar de hoger aangehaalde informatie waaruit blijkt dat muzikanten in Irak over een risicoprofiel beschikken.

2.1.3. Verzoekende partijen voeren in een derde middel de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 en van de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”*.

Zij benadrukken dat hun identiteit, nationaliteit en herkomst van Basra in Zuid-Irak door verweerder niet worden betwist. Verder betogen zij dat verweerder ten onrechte voorhoudt dat de situatie aldaar veilig te noemen is. Het geweld in Irak neemt volgens verzoekende partijen zulke grote proporties aan dat er sprake is van willekeurig geweld in de context van een gewapend conflict. Dit geldt voor heel Irak en dus ook voor het Zuiden. Verzoekende partijen verwijzen in deze naar de *UNHCR Position on Returns to Iraq* van 27 oktober 2014, naar het reisadvies inzake Irak en naar algemene rapporten en informatie inzake de veiligheidssituatie in Irak en Zuid-Irak. Volgens hen blijkt uit deze informatie genoegzaam dat de veiligheidssituatie in Zuid-Irak precair is en dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoekende partijen wijzen daarnaast erop dat het risico op mensonwaardige omstandigheden in de zin van artikel 48/4, § 2, b) hoog is omdat de humanitaire hulp beperkt blijft. Verweerder verwaarloost de humanitaire gevolgen van het gewapende conflict. Het is op heden niet aangewezen om mensen terug te sturen naar een dermate onveilig en onstabiel land.

2.1.4. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift: de *UNHCR Position on Returns to Iraq* van 27 oktober 2014 (bijlage 4), het reisadvies inzake Irak (bijlage 5) en algemene informatie omtrent de situatie in Irak, onder meer voor muzikanten (bijlagen 6-23).

2.2.1. De door verzoekende partijen aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. Waar verzoekende partijen stellen dat minstens “*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” geschonden is, ziet de Raad niet in op welke wijze de bestreden beslissingen hen dit onmogelijk zouden maken, aangezien zij blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissingen kennen en aan inhoudelijke kritiek onderwerpen. De schending van “*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” kan dan ook niet worden aangenomen.

2.2.3. Nog daargelaten dat verzoekende partijen niet preciseren welk artikel van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 zij *in casu* geschonden achten, dient te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van de voormelde richtlijn verstreek blijkens artikel 38 van deze richtlijn op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

2.2.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund.

2.2.5. Ter terechtzitting werden verzoekers ondervraagd overeenkomstig artikel 14 PR RvV, onder meer inzake hun beweerde illegale uitreis via de luchthaven van Basra en met een vals paspoort. Dit onderdeel van hun relaas werd ongeloofwaardig bevonden in de bestreden beslissingen.

Verzoekers wijzigen hun verklaringen dienaangaande. Zij zetten uiteen dat zij, vermits een uitreis via de luchthaven van Basra te gevaarlijk was, Basra in werkelijkheid per cargoboot en zonder vals paspoort hebben verlaten. Zij reisden met deze boot naar een stad in de Verenigde Arabische Emiraten. Vervolgens reisden zij met hun eigen paspoorten met een visum naar Frankrijk, alwaar verzoeker uitgenodigd was voor een festival. Zij kwamen op 8 augustus 2013 in Frankrijk aan en reisden, nadat het festival was afgelopen, door naar België.

2.2.6. De nationaliteit van verzoekende partijen, noch het profiel van verzoeker als internationaal bekend musicus, noch de religie van verzoekende partijen wordt door verweerder betwist. Deze elementen zijn

genoegzaam aangetoond op basis van hun verklaringen tijdens de gehoren bij het CGVS (administratief dossier, stukken 12 en 13) en ter terechtzitting, op basis van de door hen neergelegde documenten en informatie (administratief dossier, stukken 20 en 26) en op basis van de landeninformatie in het administratief dossier (stuk 21).

Uit de voormelde informatie en uit de informatie die door verzoekende partijen bij het verzoekschrift wordt gevoegd, blijkt dat zij omwille van het profiel van verzoeker en op hun beider religie, een verhoogd risicoprofiel vertonen in hun regio van herkomst, het Zuiden van Irak.

Op basis van hun verklaringen ter terechtzitting en tijdens de gehoren bij het CGVS en van de documenten zoals opgenomen in het administratief dossier (stukken 20 en 26), dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de concrete vervolgingsfeiten waarvan verzoeker in Irak het slachtoffer werd aannemelijk maken.

Zo leggen verzoekende partijen ter terechtzitting spontane, doorleefde, gedetailleerde en geloofwaardige verklaringen af omtrent hun vliegreis vanuit Spanje naar Basra in juli 2013, de verschillende tussenlandingen die zij daarbij maakten en de luchtvaartmaatschappijen waarmee zij reisden. Tevens stemmen hun verklaringen over hun terugreis naar Basra overeen met verzoekers verklaringen bij het CGVS (administratief dossier, stuk 13, p.3).

Verzoeker legde bij het CGVS bovendien precieze, duidelijke, doorleefde en plausibele verklaringen af omtrent zijn deelname aan een betoging op 24 juli 2013, omtrent de feiten waarvan hij op deze betoging slachtoffer werd en omtrent zijn deelname aan en het gebeurde op de betoging van 26 juli 2013 (*ibid.*, p.9). Verzoekende partijen staven deze feiten daarenboven aan de hand van een kopie van een medisch rapport (administratief dossier, stukken 20 en 26). Ter terechtzitting zet verzoeker, op dit vlak uitgebreid ondervraagd, andermaal op spontane, gedetailleerde en consistente wijze zijn relaas omtrent de betogingen waaraan hij deelnam uiteen. Hij geeft in dit kader blijk van een doorleefd en oprecht engagement dat hem ertoe aanzette deel te nemen aan de betogingen. Hij maakt aannemelijk dat hij daarbij, gelet op zijn profiel, uit de betoging werd gepikt en slachtoffer werd van vervolgingsfeiten. Zijn verklaringen ter terechtzitting zijn geheel in overeenstemming met zijn gezegden tijdens het gehoor bij het CGVS. Ook de vernieling van de winkel die hij huurde in Basra en het feit dat hij na de tweede betoging werd gezocht maakt verzoeker middels het afleggen van geloofwaardige verklaringen ter terechtzitting en bij het CGVS (administratief dossier, stuk 13, p.5, 9) en middels de bijgebrachte bewijzen (administratief dossier, stukken 20 en 26) aannemelijk. De verklaringen van verzoekster ter terechtzitting ondersteunen de plausibiliteit van verzoekers verklaringen.

De gewijzigde verklaringen van verzoekende partijen inzake hun uitreis uit Basra en hun verdere reis naar Europa worden eveneens als plausibel en geloofwaardig beschouwd. Verder legden zij omtrent het verlies of de diefstal van hun paspoorten gedetailleerde, met elkaar overeenstemmende en aannemelijke verklaringen af (administratief dossier, stuk 12, p.3; stuk 13, p.4). De loutere vaststelling dat zij dit verlies of deze diefstal niet onmiddellijk gingen aangeven bij de politie kan niet volstaan om te besluiten tot het vermoeden dat zij hun paspoorten zouden achterhouden.

Verzoeker heeft zijn profiel als seculier muzikant, die tevens zijn politieke mening publiekelijk kenbaar maakt, genoegzaam aangetoond. Ter terechtzitting legt verzoeker er de nadruk op dat muziek in Basra nu enkel nog kan wanneer deze ter ere is van de religie of de regering. Verzoeker kan in deze gevolgd worden gelet op de algemeen bekende situatie in Irak als gevolg van onder meer de vijandelijkheden met de Islamitische Staat. Verzoekers zijn tevens soennieten die in het overwegend sjiiitische Basra woonden.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekende partijen bij een terugkeer naar hun land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging dienen te koesteren in vluchtelingenrechtelijke zin.

Waar op grond van de stukken van het dossier (stukken 20, 21 en 26) en van de verklaringen van verzoekende partijen, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, niet kan worden ontkend dat verzoeker in de Verenigde Arabische Emiraten heeft verbleven, minstens dat hij over en weer reisde tussen Irak en de Verenigde Arabische Emiraten en verscheidene reizen ondernam naar andere Arabische en naar Europese landen, dient te worden opgemerkt dat deze vaststelling niet kan volstaan om aan verzoekende partijen *in casu* de vluchtelingenstatus te ontzeggen. Te dezen kan verzoeker gevolgd worden waar hij ter terechtzitting verklaarde dat hij voor zijn reizen naar de Verenigde Arabische Emiraten een visum nodig had en dat dit werd geregeld door zijn platenfirma. Hoewel er in het dossier enkele elementen voorhanden zijn die erop wijzen dat verzoeker in het verleden de mogelijkheid had om in de Verenigde Arabische Emiraten te verblijven, blijkt uit het administratief

dossier immers nergens op welke basis dit geschiedde. Uit de landeninformatie kan niet worden afgeleid dat verzoeker in de Verenigde Arabische Emiraten over een daadwerkelijke verblijfsstatus beschikte. Evenmin kan hieruit worden afgeleid dat hij op heden nog over deze verblijfsstatus beschikt en in de reële mogelijkheid is om terug te keren naar dit land.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, dient te worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partijen wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juni tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS